یسٓ

مکی سورة دی ۸۳ آیتونه لری

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يسٓ ﴿١﴾

یا - سین! (په حقیقی معنی یې الله تعالی او رسول صلی الله علیه و سلم ښه پوهیږی).

وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾

د حکمت له تعلیماتو(په ډک عظیم الشأن) قرآن قسم چې:

إِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٣﴾

ته (د الله تعالی) رسول یې.

عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٤﴾

بې له شکه په حقه مستقیمه لار روان یې.

تَنزِيلَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٥﴾

(دا قرآن) د برلاسی او مهربان خدای له لوری نازل شوی دی.

لِتُنذِرَ قَوۡمٗا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمۡ فَهُمۡ غَٰفِلُونَ ﴿٦﴾

تر څو ورباندې هغه (عربی) ولس(او تولې بشری پرګنې د کفر او شرک له ناوړو عواقبو او الهی عذاب نه) وویروې چې(په تیرو دوه - دوه نیم زرو کالو کې یې پلرونو نیکونو ته) خبرداری ورکوونک(پیغمبر) نه دی راغلی او(له الهی احکامو) بې خبره او په غفلت کې پاتې دی.

لَقَدۡ حَقَّ ٱلۡقَوۡلُ عَلَىٰٓ أَكۡثَرِهِمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٧﴾

د زیاتره هغو کسانو په باب(چې د اسلام او پیغمبر دښمنۍ ته یې تینګه ملا تړلې)د عذاب فرمان نازل شوی نو ځکه خو ایمان نه راوړی(او د ایمان راوړلو توفیق او همت ترې سلب شوی دی).

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُم
مُّقْمَحُونَ ٨

مونږ د هغوی په غاړو کې(د رسمونو، رواجونو، شخصی هوسونو او پلرونو نیکونو د تقلید) ځنځیرونه اچولی چې تر زنو یې رسیدلی او سرونه یې(د سرکشی او تکبر له امله داسې) پورته پاتې دی(چې د روښانه حقیقت په وړاندې هم نه راټیټیږی).

وَجَعَلْنَا مِن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ
فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩

د دوی چار چاپیره(د جهالت او تعصب داسې) دیوالونه جوړ شوی چې دوی یې کاملاً پوښلی او(ځرګند واقعیتونه او حقایق هم) نشی لیدلی.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠

که خبرداری ورکړې که یې ور نه کړې ورته یو شان ده، هیڅکله ایمان نه راوړی.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ
بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١

ستا خبرداری یوازې په هغه چا اغیزه کوی چې پند او نصیحت ومنی او په غائبانه توګه له رحمان (خدای له عذابه) ویریږی نو دغه ډول خلکو ته د مغفرت او نیک اجر زیری ورکړه.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ١٢

او همدا مونږ یو چې مړی راژوندی کوو، او د هغوی وړاندې رالیږل شوی اعمال او ترې پاتې شوی اثار(کتابونه، ودانی او بنستونه) ټول له یوې مخې لیکو، او ټول مو په یوه روښانه کتاب(لوح محفوظ) کې ثبت کړی دی.

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ١٣

(او ای پیغمبره! د اسلامی دعوت دښمنانو ته) د هغه ښار د خلکو مثال وړاندې کړه چې پیغمبران ورته ورغلی وو.

إِذۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱثۡنَيۡنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٖ فَقَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَيۡكُم مُّرۡسَلُونَ ١٤

مونږ دوه پیغمبران ورولیږل خو خلکو دواړه دروغ وګڼل، بیا مو دریم رسول د هغوی د تائید او پیاوړتیا لپاره ورواستاوه، او دریواړو ورته وویل چې مونږ تاسو ته(د الله تعالی له لوری) رالیږل شوی یو.

قَالُواْ مَآ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَكۡذِبُونَ ١٥

د ښار خلکو وویل تاسو خو زمونږ په شان انسانان یی او رحمان(خدای) هیڅ شی نه دی نازل کړی، ستاسو سره له درواغو نه غیر هیڅ نشته.

قَالُواْ رَبُّنَا يَعۡلَمُ إِنَّآ إِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُونَ ١٦

پیغمبرانو وویل: زمونږ رب ته معلومه ده چې مونږ تاسو ته رالیږل شوی(پیغمبران) یو.

وَمَا عَلَيۡنَآ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٧

او زمونږ وظیفه او مسئولیت یوازې (د الهی وحې) علانیه ابلاغول دی.

قَالُوٓاْ إِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡۖ لَئِن لَّمۡ تَنتَهُواْ لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٨

(خلکو) وویل: تاسو زمونږ لپاره بدمرغه او سپیره یاست، که له خپل دعوت نه لاس په سر نشی، سنګسار به مو کړو، او سختې شکنجې به درکړو.

قَالُواْ طَٰٓئِرُكُم مَّعَكُمۡۚ أَئِن ذُكِّرۡتُمۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ ١٩

(پیغمبرانو) وویل: بدفالی ستاسو خپله(او ستاسو د کفر او طغیان نتیجه ده، عجیبه ده چې) تاسو پند او نصیحت ته(د بد مرغی او بد فالی نوم ورکوئ، نه- مونږ سپیره نه یو) بلکه تاسو پخپله تیری کوونکی یاست.

وَجَآءَ مِنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱتَّبِعُوا۟
ٱلْمُرْسَلِينَ ٢٠

او د ښار له لیرې سیمې یو سړی په منډه منډه راغی ویل یې: ای قومه د الله د رسولانو اطاعت وکړئ.

ٱتَّبِعُوا۟ مَن لَّا يَسْـَٔلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ٢١

(د هغو پیغمبرانو) پیروی وکړئ چې ستاسو نه هیڅ اجوره او معاوضه نه غواړی او د هدایت په لاره روان دی.

وَمَا لِىَ لَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِى فَطَرَنِى وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٢

او په ما څه شوی چې (په پوره یقین سره) د هغه ذات عبادت و نه کړم چې زه یې پیدا کړی یم او تاسو هم(له مرګه وروسته) د هغه حضور ته ورګرځئ.

ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً إِن يُرِدْنِ ٱلرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّى
شَفَٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا يُنقِذُونِ ٢٣

آیا د (الله تعالی) په ځای د هغو باطلو خدایانو عبادت وکړم چې که رحمان (خدای) ماته د کومې صدمې رسولو اراده وکړی، نه د دوی سپارښت زما په درد خوری او نه مې (له ستونزو او کړاوونو) خلاصولی شی.

إِنِّىٓ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ٢٤

(که زه د باطلو خدایانو عبادت وکړم نو) یقیناً چې بې لارې ته به مې مخه کړې وی.

إِنِّىٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ فَٱسْمَعُونِ ٢٥

(ای خلکو!) ما ستاسو په رب ایمان راوړی نو زما خبره واورئ.

قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِى يَعْلَمُونَ ٢٦

(کله چې دغه مؤمن شخصیت د مشرکانو له خوا شهید کړی شو،د الله تعالی له خوا) ورته وویل شول: جنت ته ننوځه. هغه وویل کاش زما قوم خبر شوی وی.

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ٢٧

چې زه خپل رب ببښلی یم او د عزت او وقار په مقام یې سرلوړی کړی یم.

۞ وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا

مُنزِلِينَ ٢٨

او د هغه(د شهادت) نه وروسته مو، د هغه د قوم (د تباه کولو لپاره) له آسمانه هیڅ پوځی قوت نه دی استولی او نه مو وربانديږ د پوځی عملیاتو اراده کړې وه.

إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ٢٩

بس(سزا) یې یوه تباه کوونکې صیحه(چیغه) وه چې په اوریدو یې ټول له یوې مخې، مړه جسدونه پراته وو.

يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِۚ مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ

يَسۡتَهۡزِءُونَ ٣٠

افسوس په هغو خلکو چې هر پیغمبر ورته راغلی نو په ملندو او مسخرو یې توهین کړی دی.

أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا

يَرۡجِعُونَ ٣١

آیا (د مکې مشرکین) نه پوهیږی چې له دوی نه وړاندې، مونږ ډیر قومونه(د هغوی د کفر او سرکشۍ له امله) تباه کړی چې بیرته دوی ته نه راګرځی(او نه به په دنیا کې د ژوند فرصت پیدا کړی).

وَإِن كُلّٞ لَّمَّا جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ٣٢

او مونږ به(د قیامت په ورځ دوی ټول یو ځای) راغونډ او خپل حضور ته احضار کړو.

وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا وَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبّٗا فَمِنۡهُ
يَأۡكُلُونَ ٣٣

او د دې مړې او وچې ځمکې راژوندی کول او له هغې نه د خلکو د خوراک لپاره د ډول ډول غلو دانو راټوکیدل، د دوی لپاره(د بعث بعدالموت د ستر او مسلم حقیقت لوی) دلیل دی.

وَجَعَلۡنَا فِيهَا جَنَّٰتٖ مِّن نَّخِيلٖ وَأَعۡنَٰبٖ وَفَجَّرۡنَا فِيهَا مِنَ
ٱلۡعُيُونِ ٣٤

(موږ په ځمکه کې) د کجورو او انګورو د باغونو جوړولو(شرایط) برابروو، او(د رڼو اوبو) بیلابیلې چینې مو پکې روانې کړې دي.

لِيَأۡكُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتۡهُ أَيۡدِيهِمۡۚ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٣٥

تر څو ترې میوې وخوري او په لاس جوړ شوې(عصارې او شربتونه) ترې وڅښي نو آیا (د دغو الهی نعمتونو) شکر نه اداء کوي.

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلۡأَرۡضُ وَمِنۡ
أَنفُسِهِمۡ وَمِمَّا لَا يَعۡلَمُونَ ٣٦

(له هر ډول عیب او شرک نه مبرا او) پاک دی د الله تعالی ذات چې د ځمکې ټول پیداوار او انسانان او هغه شیان یې چې لا چاته معلوم نه دي جوړه جوړه پیدا کړي دي.

وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلَّيۡلُ نَسۡلَخُ مِنۡهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظۡلِمُونَ ٣٧

او د دوی لپاره (زموږ د قدرت او حکمت) یوه نښانه شپه ده چې موږ ترې ورځ لیرې او د تورې تیارې پرده پرې راخپره کړو .

وَٱلشَّمۡسُ تَجۡرِي لِمُسۡتَقَرّٖ لَّهَاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٣٨

او لمر(هم زموږ د قدرت یوه نښانه ده چې په یوه ثانیه کې د شلو کیلو مترو په چټک رفتار سره)د خپلې اصلي قرارګاه په لور روان دی. دا دی د برلاسی او پوه ذات(الله تعالی) وضع کړی شوی حساب او اندازه.

وَٱلْقَمَرَ قَدَّرْنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ ٱلْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

او د سپوږمۍ لپاره مو (تدریجی) پړاوونه ټاکلی چې له هغو څخه په تیریدو، د خرما د زړې څانګې په شان زیړه زبیښلې پاتې شی.

لَا ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ وَلَا ٱلَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِى

فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

نه په لمر کې دا زور او طاقت شته چې سپوږمۍ ته ورسی او نه شپه له ورځې وړاندې کیدی شی بلکه هر یو پخپل خپل مدار چورلی.

وَءَايَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

او د هغوی لپاره زمونږ(د قدرت او رحمت) بله نښانه داده چې د دوی اولاد(د آدم نسل مو د انسانی نسل د بقا لپاره د اجناسو او وسایلو سره د تاریخ په لومړنۍ) ډکه کښتۍ کې ولیږدول.

وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِۦ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

او بیا مو(انسانانو ته) د سپرلۍ لپاره د هماغی کښتۍ په شان (نور ځمکنی او هوایی نقلیه وسایل) هم پیدا کړل(او د هغو تکنالوژی او مهارتونه مو ورته په لاس ورکړل).

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾

او که مو اراده کړی وی هغوی به مو داسې ډوب کړی وی چې نه به یې چیغه او فریاد وی او نه به یې نجات ورکوونکی.

إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

خو یوازې زمونږ په رحمت(او مهربانۍ سره وژغورل شول ترڅو دوی او راتلونکی نسل یې) تر یوې ټاکلې مودې په دنیا کې ژوند وکړی.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُوا۟ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

او کله چې ورته وویل شی له هغو(عذابونو څخه) چې مخې ته مو راروان دی او ستاسو نه پخوا هم تیر شوی، ځانونه وژغورئ، ترڅو د الله تعالی د رحمت وړ وګرځئ.

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا۟ عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٤٦

او د رب د آیتونو څخه یې چې هر آیت(او حکم) ورته راځي، دوی ترې مخ اړوی.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟
أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ٤٧

او چې ورته وویل شی، د الله تعالی له درکړی شوې رزق نه(بې وزلو او مسکینانو ته) انفاق وکړی، نو کافران مؤمنانو ته وایی: آیا هغو خلکو ته روزی ورکړو چې که الله تعالی غوښتلی پخپله به یې روزی ورکړې وی.
تاسو خو په څرگنده گمراهی کې روان یی (چې دا ډول کسانو ته خیراتونه غواړی).

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ٤٨

او وایی که رښتونی یاست نو ووایی چې (د قیامت) وعده کله پوره کیږی.

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ٤٩

دوی صرف یوې(آسمانی) مرگونی چیغې (لومړی شپیلۍ)ته انتظار باسی، هغه به یې په داسې حال کې یې راونیسی چې دوی به(په دنیوی چارو کې) کې پخپلو کې سره په جنجالونو او ناندریو اخته وی.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ٥٠

(داسې چیغه چې په اوریدو به یې) وصیت کولو ته هم فرصت پیدا نه کړی(او که له کورونو بهر وی نو) خپلو کورنیو ته به ستانه هم نشی.

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ٥١

او(بیا به د دویمې) شپیلۍ له وهلو سره سم دوی ټول له خپلو قبرونو څخه د خپل رب حضور ته په منډو وی.

قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا وَعَدَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ
ٱلْمُرْسَلُونَ ٥٢

وایی به ای افسوس په مونږ. چا له خپلو قبرونو راپورته کړو؟(ورته به وویل شی:) دا هغه(واقعی دویم ژوند) دی چې رحمان(خدای) یې وعده کړې وه او پیغمبرانو هم(تاسو ته د هغه د راتګ) رښتونی خبر درکړی و.

إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا
مُحۡضَرُونَ ٥٣

دا یوازې یوه چیغه ده چې ورسره سم به ټول خلک زمونږ په حضور کې ودریږی.

فَٱلۡيَوۡمَ لَا تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗا وَلَا تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ
تَعۡمَلُونَ ٥٤

نو نن به په هیچا هیڅ ظلم و نشی بلکه هر یو به صرف د خپل عمل ثمره ووینی.

إِنَّ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ ٱلۡيَوۡمَ فِي شُغُلٖ فَٰكِهُونَ ٥٥

نن به جنتیان په پوره سوکالی او خوشحالی کې وی.

هُمۡ وَأَزۡوَٰجُهُمۡ فِي ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ٥٦

هغوی او میرمنې به یې تر(ګڼو ګورو) سیورو لاندې په تختونو تکیه وهلی ناست وی.

لَهُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ٥٧

(ډول ډول غوره او مطبوع) میوې او نور هرڅه به ورته د دوی د غوښتنې سره سم راوړل کیږی.

سَلَٰمٞ قَوۡلٗا مِّن رَّبّٖ رَّحِيمٖ ٥٨

د مهربان رب له لوری به یې ورباندې سلامونه ویل کیږی.

وَٱمۡتَٰزُواْ ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٥٩

(او غږ به کیږی چې د نیکانو له صفونو) نن جلا شئ ای مجرمینو.

۞أَلَمۡ أَعۡهَدۡ إِلَيۡكُمۡ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ
عَدُوّٞ مُّبِينٞ ﴿٦٠﴾

ای د آدم اولاده! آیا تاسو ته مو نصیحت نه و کړی چې د شیطان پیروی مه کوی، هغه ستاسو ښکاره دښمن دی.

وَأَنِ ٱعۡبُدُونِيۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ﴿٦١﴾

او زما عبادت وکړئ چې دا(د ابدی سوکالئ او جنت) مستقیمه لار ده .

وَلَقَدۡ أَضَلَّ مِنكُمۡ جِبِلّٗا كَثِيرًاۖ أَفَلَمۡ تَكُونُواْ تَعۡقِلُونَ ﴿٦٢﴾

او شیطان ستاسو زیاتره کسان بې لارې کړل نو آیا تاسو له عقل نه کار نه اخست؟

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

اوس دا هماغه دوزخ دی چې ستاسو سره یې وعده شوې وه.

ٱصۡلَوۡهَا ٱلۡيَوۡمَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ﴿٦٤﴾

هغه ته ورننوزئ، دا ستاسو د کفری(عقیدې او اعمالو) سزا ده.

ٱلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَتُكَلِّمُنَآ أَيۡدِيهِمۡ وَتَشۡهَدُ أَرۡجُلُهُم
بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿٦٥﴾

مونږ به نن د هغوی په خولو د سکوت ټاپې ولګوو، لاسونه به یې زمونږ سره خبرې کوی او پښې به یې د دوی په ناوړو اعمالو ګواهی ورکوی.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَطَمَسۡنَا عَلَىٰٓ أَعۡيُنِهِمۡ فَٱسۡتَبَقُواْ ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ
يُبۡصِرُونَ ﴿٦٦﴾

او که مونږ(په دنیا کې دوی ته د سزا ورکولو) اراده کړی وی، د دوی سترګې به ړندې کړی وی چې په لاره به روان وی خو هیڅ شی به یې نه لیدل.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَمَسَخۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمۡ فَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ
مُضِيّٗا وَلَا يَرۡجِعُونَ ٦٧

او که مو اراده کړی وی، هر یو به مو پخپل خپل ځای مسخ کړی(او لکه وچه دړه درولی وی) چې وړاندې وروسته به له حرکت نه پاتې وی .

وَمَن نُّعَمِّرۡهُ نُنَكِّسۡهُ فِي ٱلۡخَلۡقِۚ أَفَلَا يَعۡقِلُونَ ٦٨

(دغه د بصارت او قوت سلبول او د وجود مسخ کول ناممکن مه ګڼئ) کله چې د انسان د ژوند موده اوږده کړو، نو په تدریج سره بیرته د خلقت لومړی پړاو ته روان شی(د لیدلو، اوریدلو، ګرځیدو راګرځیدو او حافظې قوت له لاسه ورکوی او د ماشوم په شان د نورو مرستې ته اړ کیږی) نو آیا دوی له تعقل او تفکر نه کار نه اخلی(او نه پوهیږی چې الله تعالی لکه څنګه چې ژوند زیاتولی کمولی شی، د مړو په بیا را ژوندی کیدو هم کامل قدرت لری).

وَمَا عَلَّمۡنَٰهُ ٱلشِّعۡرَ وَمَا يَنۢبَغِي لَهُۥٓۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ وَقُرۡءَانٞ مُّبِينٞ ٦٩

او مونږ پیغمبر ته نه شعر ورزده کړی، او نه(شعر او شاعرانه تخیلات) د هغه له شان سره مناسب دی، بلکه پند ورکوونکی روښانه قرآن مو ورکړی دی.

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيّٗا وَيَحِقَّ ٱلۡقَوۡلُ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧٠

تر څو ورباندې هغه کسان تنبیه کړی(چې د عقل، فکر او استعداد په قوت) ژوندی دی، او په کافرانو باندې حجت تمام او(د عذاب فرمان) ثابت شی.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا خَلَقۡنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتۡ أَيۡدِينَآ أَنۡعَٰمٗا فَهُمۡ لَهَا
مَٰلِكُونَ ٧١

آیا نه وینی چې څاروی مو پخپل قدرت د دوی د ګټې اخستو لپاره پیدا کړی، چې دوی یې مالکان دی.

وَذَلَّلۡنَٰهَا لَهُمۡ فَمِنۡهَا رَكُوبُهُمۡ وَمِنۡهَا يَأۡكُلُونَ ٧٢

او(عظیم الجثه) څاروی مو ورته تابع کړی چې له ځینو یې د سپرلی لپاره کار اخلی او له ځینو یې غوښې خوری.

وَلَهُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُۚ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٧٣

او په دغو څارویو کې د دوی لپاره (بیلابیلې) ګټې پرتې دي، او(له لبنیاتو څخه یې) هم څښي. نو آیا(په دغو الهي نعمتونو د خپل رب) شکر نه په ځای کوي؟

وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ٧٤

او (مشرکانو) د الله تعالی په ځای، داسې(باطل او خود ساخته) خدایان غوره کړي چې فکر کوي مرسته به ورسره وکړي.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ٧٥

(په داسې حال کې چې) هیڅ مرسته ورسره نشي کولی، بلکه دغه جاهلان(په حقیقت کې) د خپلو بتانو لاس په نامه سپاهیان دي.

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٦

نو(ای پیغمبره!) د دوی په اوتو بوتو، مه خواشینی کېږه، یقیناً چې مونږ ته د دوی پټ (حسد او بغض) او څرګند(کفر او عناد) ډېر ښه معلوم دي.

أَوَلَمْ يَرَ ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ٧٧

آیا انسان(خپل اصلیت او ماهیت ته) نه ګوري، چې مونږ هغه له نطفې نه پیدا کړی خو بیا هم (د خپل رب په مقابل کې) د ښکاره دښمنۍ په سنګر کې ولاړ دی.

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُۥ ۖ قَالَ مَن يُحْيِ ٱلْعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ٧٨

او زمونږ لپاره مثالونه وړاندې کوي او وایي څوک به وراسته او رژیدلی هډوکي راژوندي کړي؟

قُلْ يُحْيِيهَا ٱلَّذِىٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ٧٩

ورته ووایه: هماغه (مقتدر ذات الله تعالی) به یې راژوندي کړي چې تاسو یې لومړی ځل(له نیست نه) هست کړي او بیشکه چې هغه په هر پیدایښت ډېر ښه پوهیږي.

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَآ أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ٨٠

هغه ذات چې ستاسو لپاره یې له شنې ونې اور راپیدا کړ چې تاسو له هماغې ونې اور بلوی.

أَوَلَيْسَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ
بَلَىٰ وَهُوَ ٱلْخَلَّٰقُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

آیا همدغه ذات چې آسمانونه او ځمکه(او لویې لویې کرې) یې پیدا کړي، دا قدرت نه لري چې دوی پس له مرګه بیرته راژوندی کړی، ولې نه(بیشکه چې الله تعالی په دغه کار پوره برلاسی) او واقعی خلاق او پوه ذات دی.

إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

د الله تعالی شان او عظمت دا دی چې کله د یوه کار اراده وکړی، همدومره امر ورته کوی چې پیدا شه او هماغه شی بې له ځنډه پیدا وی.

فَسُبْحَٰنَ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

نو(له هر ډول شرک او عیب نه) پاک دی د الله تعالی ذات چې د ټولو(موجوداتو او مخلوقاتو) واکمنی یې په لاس کې ده او تاسو ټول بالاخره د هغه حضور ته ورګرځیدونکی یاست.

« تمت سورة یاسین بفضل الله و رحمته والحمد لله رب العالمین»

====================